

แผนบริหารจัดการความเสี่ยง
(Risk Management)
ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕

เทศบาลตำบลท่าเยื้อง
อำเภอโชคชัย จังหวัดนครราชสีมา

คำนำ

การบริหารความเสี่ยงเป็นหน้าที่ของทุกคนในองค์กรตั้งแต่ผู้บริหารท้องถิ่นจนถึงเจ้าหน้าที่ทุกระดับ เพราะการบริหารความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพ ต้องเริ่มตั้งแต่การกำหนดกลยุทธ์ด้วยการมองภาพรวมทั้งหมดขององค์กร โดยคำนึงถึงเหตุการณ์หรือปัจจัยเสี่ยงที่สามารถส่งผลกระทบต่อมูลค่ารวมขององค์กรแล้ว กำหนดแผนการจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ความเสี่ยงองค์กรอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับและจัดการได้ เพื่อการสร้างหลักประกันว่าองค์กรจะสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง เทศบาลตำบลท่าเยียม ได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานทุกสำนัก/กอง มีความเข้าใจถึงกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง สามารถดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงตามกระบวนการบริหารความเสี่ยงที่ได้กำหนดไว้ในแผน ซึ่งเป็นการลดมูลเหตุและโอกาสที่จะเกิดความเสียหายให้ระดับความเสี่ยงและขนาดของความเสียหายที่จะเกิดขึ้นอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้ ประเมินได้ ควบคุมได้ และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ

แผนบริหารจัดการความเสี่ยงนี้ จะบรรลุวัตถุประสงค์ตามความคาดหวังได้ก็ต่อเมื่อได้มีการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมของผู้บริหารท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทุกสำนัก/กอง ที่จะให้ความร่วมมือในการนำไปดำเนินการต่อ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนบริหารจัดการความเสี่ยงฉบับนี้จะเป็นประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของบุคลากรที่เกี่ยวข้องทุกระดับ รวมทั้งเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาของเทศบาลตำบลท่าเยียม ต่อไป

คณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง
เทศบาลตำบลท่าเยียม
พฤศจิกายน ๒๕๖๕

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทที่ ๑ บทนำ	
หลักการและเหตุผล.....	๑
วัตถุประสงค์ของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง.....	๑
เป้าหมาย.....	๑
ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง.....	๒
นิยามความเสี่ยง.....	๒
บทที่ ๒ ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลท่าเยียม	๔
วิสัยทัศน์.....	๔
พันธกิจ.....	๔
เป้าประสงค์.....	๔
การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์.....	๔
บทที่ ๓ โครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลท่าเยียม	๗
บทที่ ๔ กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง	๘
การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร.....	๘
ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูง	๘
การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร.....	๙
การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านบริหารจัดการความเสี่ยง.....	๙
การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย.....	๙
การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์วัตถุประสงค์และการตัดสินใจ.....	๙
การใช้ข้อมูลสารสนเทศ.....	๑๐
การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง.....	๑๐
บทที่ ๕ กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๑
๑. การวิเคราะห์องค์กร.....	๑๑
๒. นโยบายการยอมรับความเสี่ยงระดับองค์กร.....	๑๒
๓. ประเภทความเสี่ยง.....	๑๓
๔. การระบุความเสี่ยง.....	๑๓
๕. การประเมินความเสี่ยง.....	๑๔
๖. การตอบสนองความเสี่ยง.....	๑๖
๗. การติดตามและทบทวน.....	๑๗
๘. การสื่อสารและการรายงาน.....	๑๗
บทที่ ๖ แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง	๑๙

บทที่ ๑

บทนำ

หลักการและเหตุผล

การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องทางกลยุทธ์ที่สำคัญตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีที่จะช่วยให้การบริหารงานและการตัดสินใจด้านต่างๆ อาทิ การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุมและประเมินผลการปฏิบัติงาน ตลอดจนการใช้ทรัพยากรต่างๆ อย่างเหมาะสม มีประสิทธิภาพมากขึ้น ลดการสูญเสียและโอกาสที่ทำให้เกิดความเสียหายแก่องค์กร

ภายใต้สภาวะการดำเนินงานของทุกๆ องค์กรล้วนแต่มีความเสี่ยง ซึ่งเป็นความไม่แน่นอนที่อาจจะส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือเป้าหมายขององค์กร จึงจำเป็นต้องมีการจัดการความเสี่ยงเหล่านั้นอย่างเป็นระบบ โดยการระบุความเสี่ยงว่ามีปัจจัยเสี่ยงด้านใดบ้างที่กระทบต่อการดำเนินงานหรือเป้าหมายขององค์กร วิเคราะห์ความเสี่ยงจากโอกาสและผลกระทบที่เกิดขึ้น

นอกจากนี้ ตามพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังภาครัฐ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๗๙ ได้กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน ควบคุมภายใน และการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยถือปฏิบัติตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด และหนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค ๐๔๐๙.๔/ว ๒๓ ลงวันที่ ๑๙ มีนาคม ๒๕๖๒

ดังนั้น คณะทำงานบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลท่าเยี่ยม จึงได้จัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการบริหารปัจจัยและควบคุมกิจกรรม รวมทั้งกระบวนการดำเนินการต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่จะทำให้เกิดความเสียหายให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับ ประเมิน ควบคุม และตรวจสอบได้อย่างมีระบบ

วัตถุประสงค์ของแผนบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. เพื่อให้ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานได้รับทราบขั้นตอนและกระบวนการในการบริหารจัดการความเสี่ยง
๒. เพื่อให้มีกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง
๓. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการความเสี่ยง
๔. เพื่อเป็นเครื่องมือในการสื่อสารและสร้างความเข้าใจตลอดจนเชื่อมโยงการบริหารจัดการความเสี่ยงกับกลยุทธ์
๕. เพื่อลดโอกาสและผลกระทบของความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นกับองค์กร

เป้าหมาย

๑. ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงานมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์ และแผนปฏิบัติงานประจำปีให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้
๒. ผู้บริหารท้องถิ่นและผู้ปฏิบัติงาน สามารถระบุความเสี่ยง วิเคราะห์ความเสี่ยง ประเมินความเสี่ยง และจัดการความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้
๓. สามารถนำแผนบริหารความเสี่ยงไปใช้ในการบริหารงานที่รับผิดชอบ
๔. เพื่อพัฒนาความสามารถของบุคลากรและกระบวนการดำเนินงานภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง

ต่อเนื่อง

๕. ความรับผิดชอบต่อความเสี่ยงและการบริหารความเสี่ยงถูกกำหนดขึ้นอย่างเหมาะสมทั่วทั้งองค์กร

๖. การบริหารความเสี่ยงได้รับการปลูกฝังให้เป็นวัฒนธรรมขององค์กร

ประโยชน์ของการบริหารจัดการความเสี่ยง

การดำเนินการบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้ผู้บริหารท้องถิ่นมีข้อมูลที่ใช้ในการตัดสินใจได้ดียิ่งขึ้นและทำให้องค์กรสามารถจัดการกับปัญหาอุปสรรคและอยู่รอดได้ในสถานการณ์ที่ไม่คาดคิดหรือสถานการณ์ที่อาจทำให้องค์กรเกิดความเสียหาย

ประโยชน์ที่คาดหวังว่าจะได้รับจากการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยง มีดังนี้

๑. เป็นส่วนหนึ่งของหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี การบริหารความเสี่ยงจะช่วยคณะทำงานบริหารความเสี่ยงและผู้บริหารท้องถิ่นทุกระดับตระหนักถึงความเสี่ยงหลักที่สำคัญ และสามารถทำหน้าที่ในการกำกับดูแลองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

๒. สร้างฐานข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อการบริหารและการปฏิบัติงานในองค์กร การบริหารความเสี่ยงจะเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับผู้บริหารท้องถิ่นในการตัดสินใจด้านต่างๆ รวมถึงการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนสมมติฐานในการตอบสนองต่อเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กรรวมถึงระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้

๓. ช่วยสะท้อนให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่างๆ ที่สำคัญได้ทั้งหมด การบริหารความเสี่ยงจะทำให้บุคลากรภายในองค์กรมีความเข้าใจถึงเป้าหมายและภารกิจหลักขององค์กร และตระหนักถึงความเสี่ยงสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อองค์กรได้อย่างครบถ้วน ซึ่งครอบคลุมความเสี่ยงธรรมาภิบาล

๔. เป็นเครื่องมือที่สำคัญในการบริหารงาน การบริหารความเสี่ยงเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้บริหารท้องถิ่นสามารถมั่นใจได้ว่าความเสี่ยงได้รับการจัดการอย่างเหมาะสมและทันเวลา รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารท้องถิ่นในการบริหารงานและการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผนการกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลให้ดำเนินงานขององค์กรเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดและสามารถปกป้องผลประโยชน์ รวมทั้งเพิ่มมูลค่าแก่องค์กร

๕. ช่วยให้การพัฒนาองค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารความเสี่ยงทำให้รูปแบบการตัดสินใจในระดับการปฏิบัติงานขององค์กรมีการพัฒนาไปในทิศทางเดียวกัน เช่น การตัดสินใจโดยที่ผู้บริหารท้องถิ่นมีความเข้าใจในกลยุทธ์ วัตถุประสงค์ขององค์กร และระดับความเสี่ยงอย่างชัดเจน

๖. ช่วยให้การพัฒนาการบริหารและจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การจัดสรรทรัพยากรเป็นไปอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาถึงระดับความเสี่ยงในแต่ละกิจกรรมและการเลือกใช้มาตรการในการบริหารจัดการความเสี่ยง เช่น การใช้ทรัพยากรสำหรับกิจกรรมที่มีความเสี่ยงต่างๆ และกิจกรรมที่มีความเสี่ยงสูงย่อมแตกต่างกัน หรือการเลือกใช้มาตรการแต่ละประเภทยอมใช้ทรัพยากรแตกต่างกัน เป็นต้น

นิยามความเสี่ยง

๑. ความเสี่ยง (Risk)

ความเสี่ยง หมายถึง เหตุการณ์หรือการกระทำใดๆ ที่อาจจะเกิดขึ้นภายในสถานการณ์ที่ไม่แน่นอนและจะส่งผลกระทบต่อหรือสร้างความเสียหาย (ทั้งที่เป็นตัวเงินและไม่เป็นตัวเงิน) หรือก่อให้เกิดความล้มเหลวหรือลดโอกาสที่จะบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กร ทั้งในด้านยุทธศาสตร์ การ

ปฏิบัติงาน การเงินและการบริหาร ซึ่งอาจเป็นผลกระทบทางบวกด้วยก็ได้ โดยวัดจากผลกระทบ (Impact) ที่ได้รับ และโอกาสที่จะเกิด (Likelihood) ของเหตุการณ์

ลักษณะของความเสียหาย สามารถแบ่งออกได้เป็น ๓ ส่วนดังนี้

(๑) ปัจจัยเสี่ยง คือ สาเหตุที่จะทำให้เกิดความเสี่ยง

(๒) เหตุการณ์เสี่ยง คือ เหตุการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานหรือนโยบาย

(๓) ผลกระทบของความเสียหาย คือ ความรุนแรงของความเสียหายที่น่าจะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์เสี่ยง

๒. การบริหารความเสี่ยง (Risk Management)

การบริหารความเสี่ยง หมายถึง กระบวนการที่ใช้ในการบริหารจัดการปัจจัย และควบคุมกิจกรรมรวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อให้โอกาสที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลง หรือผลกระทบของความเสียหายจากเหตุการณ์ความเสี่ยงลดลงอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้

๓. ระบบการบริหารความเสี่ยง (Risk Management System)

ระบบบริหารความเสี่ยง หมายถึง ระบบการบริหารปัจจัย และควบคุมกิจกรรมรวมทั้งกระบวนการดำเนินงานต่างๆ เพื่อลดมูลเหตุของแต่ละโอกาสที่องค์กรจะเกิดความเสียหายให้ระดับของความเสี่ยงและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอยู่ในระดับที่องค์กรยอมรับได้ประเมินได้ควบคุมได้และตรวจสอบได้อย่างมีระบบโดยคำนึงถึงการบรรลุเป้าหมาย ทั้งในด้านกลยุทธ์การปฏิบัติตามกฎระเบียบการเงิน และชื่อเสียงขององค์กรเป็นสำคัญ โดยได้รับการสนับสนุนและการมีส่วนร่วมในการบริหารความเสี่ยงจากหน่วยงานทุกระดับทั่วทั้งองค์กร

บทที่ ๒

ข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลท่าเยี่ยม

วิสัยทัศน์

“ยึดมั่นธรรมาภิบาล จัดบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน และองค์กรที่มีคุณภาพ”

พันธกิจ

๑. การสร้างระบบบริหารการจัดการที่ดี โดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ การวางแผนพัฒนา การตรวจสอบเพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหารและการปกครอง

๒. ปรับปรุงและพัฒนาาระบบสาธารณูปโภคให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชนเพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนในอนาคตและเศรษฐกิจของท้องถิ่น

๓. ปรับปรุงและพัฒนาาระบบการศึกษาตลอดจนอนุรักษ์และพัฒนาศิลปวัฒนธรรมอันดีงามและภูมิปัญญาของท้องถิ่น

๔. การสร้างความเข้มแข็งด้านการพัฒนาอาชีพทุกด้านเพื่อให้เศรษฐกิจโดยรวมมีความมั่นคง

๕. การพัฒนาศักยภาพของประชาชนในชุมชนให้เข้มแข็งและสามารถพึ่งพาตนเองได้

๖. บริหารจัดการสิ่งแวดล้อมให้เกิดสภาวะแวดล้อมที่ดีและยั่งยืนโดยใช้แนวทางเกษตรอินทรีย์

๗. ปรับและส่งเสริมด้านสาธารณสุขมูลฐานของประชาชนให้อย่างทั่วถึง

๘. จัดระบบป้องกันด้านรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

เป้าประสงค์

๑. มีระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานที่ได้มาตรฐาน ปลอดภัย เหมาะสมและเพียงพอ

๒. ประชาชนมีความสามารถในการประกอบอาชีพเพิ่มขึ้น เข้าใจหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ประชาชนมีความสุข มีสุขภาพอนามัยที่ดี

๔. สิ่งแวดล้อมเอื้ออำนวยต่อการดำเนินชีวิตของประชาชนและชุมชนพอเพียง

๕. ประชาชนได้รับการศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่นได้รับการสืบทอด

๖. เพื่อการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีแบบมีส่วนร่วมทุกภาคส่วน

การกำหนดขั้นตอนและวัตถุประสงค์ตามยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์	ขั้นตอน (กลยุทธ์)	วัตถุประสงค์ (เป้าหมาย)
ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาสาธารณูปโภคพื้นฐาน	ก่อสร้าง ซ่อมแซม ต่อเติม ปรับปรุง รื้อถอน สิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่างๆ เช่น ถนน, สะพาน, ทางเดินเท้า, ท่อ/รางระบายน้ำ, ชลประทาน, ระบบไฟฟ้า, ระบบประปาที่เทศบาลจัดหามาเพื่อให้บริการแก่ประชาชน	เพื่อก่อสร้าง ซ่อมแซม ต่อเติม ปรับปรุง รื้อถอน โครงสร้างพื้นฐานในเขตเทศบาลให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานต่างๆ ที่ได้มาตรฐาน และเพื่อสนับสนุนยุทธศาสตร์ด้านอื่นๆ ให้ประสบความสำเร็จโดยเฉพะอย่างยิ่งด้านคมนาคมขนส่งด้านเศรษฐกิจและด้านความสงบเรียบร้อยของประชาชน

ยุทธศาสตร์	ขั้นตอน (กลยุทธ์)	วัตถุประสงค์ (เป้าหมาย)
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนา เศรษฐกิจ	(๑) ส่งเสริมศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถในการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและการแปรรูปสินค้าทางการเกษตร (๒) เสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพของครัวเรือน/กลุ่มอาชีพ	เพื่อสนับสนุนเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทางเศรษฐกิจระดับฐานราก โดยเฉพาะผลิตผลทางการเกษตร, การแปรรูปสินค้าทางการเกษตร ตลอดจนการเสริมสร้างและเพิ่มทักษะอาชีพภายในครัวเรือน หรือกลุ่มอาชีพ ให้มีความสามารถและทักษะในการพัฒนาฝีมือในการผลิตเพื่อเพิ่มมูลค่าของสินค้า และพัฒนาศักยภาพในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนา คุณภาพชีวิต	(๑) สร้างรากฐานในการดำรงชีวิตของคนให้ดีขึ้น เพื่อให้มีความสามารถในการพึ่งพาตนเอง โดยการ (๒) สนับสนุนส่งเสริมด้านกีฬาและนันทนาการ (๓) ส่งเสริมสุขภาพพลานามัยที่ดีให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนจัดให้มีการป้องกันและควบคุมโรคต่างๆ (๔) ส่งเสริมสนับสนุนการจัดสวัสดิการต่างๆ เช่น สงเคราะห์ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ติดเชื้อ เอดส์ เป็นต้น (๕) ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกัน ฝ้าระวัง รักษาบำบัด กลุ่มเสี่ยงและผู้ติดยาเสพติด	เพื่อให้ประชาชนภายในเขตเทศบาลมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีสุขภาพพลานามัยที่สมบูรณ์แข็งแรงห่างไกลยาเสพติด และได้รับสวัสดิการต่างๆ จากทางภาครัฐอย่างทั่วถึง สามารถพึ่งพาตนเองและอยู่รวมกันในสังคมได้อย่างมีความสุข
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนา สิ่งแวดล้อม	(๑) สนับสนุนและส่งเสริมให้มีการจัดการขยะที่เป็นรูปธรรมและยั่งยืน (๒) เพิ่มพื้นที่ป่าไม้ ต้นไม้ในที่สาธารณประโยชน์/ชุมชน/หมู่บ้าน (๓) ปรับปรุงภูมิทัศน์และสภาพแวดล้อมภายในพื้นที่ให้มีความเหมาะสม (๔) อนุรักษ์พันธุกรรมพืชตามพระราชดำริฯ	เพื่อจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มีความเหมาะสมต่อการดำรงชีวิตของประชาชนภายในเขตเทศบาล บนพื้นฐานของการพัฒนาที่ยั่งยืน การบริหารจัดการเชิงระบบนิเวศ การสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการจัดการสิ่งแวดล้อมในเชิงรุก และผลักดันการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่ายต่างๆ ให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมที่จะสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีให้กับพื้นที่

ยุทธศาสตร์	ขั้นตอน (กลยุทธ์)	วัตถุประสงค์ (เป้าหมาย)
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๕</p> <p>การพัฒนา การศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรม</p>	<p>(๑) สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษาทั้งในระบบและนอกระบบ</p> <p>(๒) ส่งเสริมและสนับสนุนงานประเพณี วัฒนธรรม ศาสนาและภูมิปัญญาท้องถิ่น</p> <p>(๓) ส่งเสริมระบบความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ลดปัญหาความรุนแรงจาก อุบัติเหตุ อาชญากรรม</p> <p>(๔) เสริมสร้างวินัยคุณธรรมจริยธรรม ให้แก่ เด็กและเยาวชน และประชาชนในท้องถิ่น ตลอดจนบุคลากรของเทศบาล เพื่อลดปัญหาการทุจริตในการปฏิบัติงาน</p> <p>(๕) สนับสนุนให้มีการนำระบบเทคโนโลยี สารสนเทศเข้ามาใช้เพื่อเพิ่มช่องทางการรับรู้ข่าวสารต่างๆ ให้แก่ประชาชน</p>	<p>(๑) เพื่อให้มีระบบการศึกษาที่ได้มาตรฐาน</p> <p>(๒) เพื่อสืบสานประเพณีวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป</p> <p>(๓) เพื่อให้เด็ก เยาวชนและประชาชนทั่วไปมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สามารถลดความรุนแรงจากการเกิด อุบัติเหตุและอาชญากรรม</p> <p>(๔) เพื่อให้เด็ก เยาวชน ประชาชน ตลอดจนบุคลากรของเทศบาล มีวินัยและมีคุณธรรม จริยธรรม ส่งผลให้การทุจริตภายในท้องถิ่นลดลง</p> <p>(๕) ประชาชนสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ได้สะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น ตลอดจนการปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลเป็นไปอย่างสะดวก รวดเร็ว ทันต่อเหตุการณ์</p>
<p>ยุทธศาสตร์ที่ ๖</p> <p>การบริหาร จัดการ บ้านเมืองที่ดี</p>	<p>(๑) ส่งเสริมและพัฒนาการให้บริการประชาชน</p> <p>(๒) เพิ่มศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรและองค์กร</p> <p>(๓) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนและองค์กรทุกภาคส่วนในการพัฒนาท้องถิ่น</p>	<p>เพื่อเพิ่มศักยภาพและพัฒนาขีดความสามารถในการให้บริการประชาชนของบุคลากรภายในเทศบาล ตลอดจนสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและตรวจสอบการทำงานของภาครัฐ</p>

โครงสร้างการบริหารจัดการความเสี่ยงของเทศบาลตำบลท่าเยียม

เทศบาลตำบลท่าเยียมได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยงตามคำสั่งเทศบาลตำบลท่าเยียม ที่ /๒๕๖๔ เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง ลงวันที่ พฤษภาคม ๒๕๖๔ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบ

๑. นางสาวภัทรานิษฐ์ อภิทรัพย์ดำรง	ปลัดเทศบาล	ประธานคณะกรรมการ
๒. พันจ่าเอกวิชรัตน์ วรพงศ์พิสุทธิ์	รองปลัดเทศบาล/
รท.ผอ.กองการศึกษา/
รท.ผอ.กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	คณะกรรมการ
๓. นางสาวพรตะวัน กิตติจันวานิตย์	ผอ.กองคลัง	คณะกรรมการ
๔. นายสมประเสริฐ ปลอดกระโทก	รท.ผอ.กองช่าง	คณะกรรมการ
๕. นางสาวรัชดา แตนชัยภูมิ	หัวหน้าสำนักปลัดฯ	คณะกรรมการและเลขานุการ
- มีหน้าที่** ตามหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ข้อ ๕

ดังนี้

- (๑) จัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๒) ติดตามประเมินผลการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๓) จัดทำรายงานผลตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง
- (๔) พิจารณาทบทวนแผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

บทที่ ๔

กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง

กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นพื้นฐานที่สำคัญในการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานของรัฐควรพิจารณานำกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงนี้ไปปรับใช้ในการวางระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน เพื่อให้หน่วยงานได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างแท้จริง โดยหน่วยงานของรัฐแต่ละแห่งอาจมีศักยภาพที่แตกต่างกันในการนำกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงทั้งหมดไปปรับใช้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความพร้อมของหน่วยงาน กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย หลักการ ๘ ประการ ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร
๒. ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง
๓. การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร
๔. การมอบหมายที่หน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย
๖. การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ วัตถุประสงค์และการตัดสินใจ
๗. การใช้ข้อมูลสารสนเทศ
๘. การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร

การบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการควรมีลักษณะ ดังนี้

๑. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องมีการบริหารจัดการในภาพรวมมากกว่าแยกเดี่ยว เนื่องจากความเสี่ยงของกิจกรรมหนึ่งอาจมีผลกระทบต่อความเสี่ยงของกิจกรรมอื่นๆ เช่น ความเสี่ยงของมูลค่าซ้ำในระบบการขนส่งวัตถุดิบไม่เพียงกระทบต่อกิจกรรมการผลิต อาจมีผลกระทบต่อด้านการส่งมอบสินค้า ค่าปรับที่อาจจะเกิดขึ้น รวมทั้งชื่อเสียงขององค์กร เป็นต้น

๒. การบริหารความเสี่ยงควรผนวกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการดำเนินงานขององค์กร รวมถึงกระบวนการจัดทำแผนกลยุทธ์ และกระบวนการประเมินผล

๓. การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องช่วยสนับสนุนกระบวนการตัดสินใจในทุกระดับขององค์กร

ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง

การบริหารจัดการความเสี่ยงจะประสบความสำเร็จขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง หน่วยงานของรัฐบางแห่งมีผู้กำกับดูแลในรูปแบบคณะกรรมการ ซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับฝ่ายบริหารให้มีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาล ผู้กำกับดูแลซึ่งมีหน้าที่ดังกล่าวจะมีหน้าที่ในการกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย สำหรับหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูง มีหน้าที่ความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยง

การกำกับการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่ทำให้ผู้กำกับดูแลเกิดความมั่นใจว่าหัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูงได้บริหารจัดการความเสี่ยงอย่างเหมาะสม เพียงพอ และมีประสิทธิผล

หัวหน้าหน่วยงานของรัฐและผู้บริหารระดับสูงมีหน้าที่โดยตรงในการสร้างระบบบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิผล ประกอบด้วย การสร้างสภาพแวดล้อม วัฒนธรรมองค์กร และระบบการบริหารบุคคลที่เหมาะสม การจัดสรรทรัพยากรที่เพียงพอในการบริหารจัดการความเสี่ยง การดำเนินงานตามกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ การรายงานและการสื่อสาร เป็นต้น

ผู้กำกับดูแล (ถ้ามี) อาจตั้งคณะกรรมการบริหารจัดการความเสี่ยง (หรืออนุกรรมการ หรือ คณะที่ปรึกษา) ขึ้น ซึ่งประกอบด้วยผู้มีทักษะ ประสบการณ์ และความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับการดำเนินงานของ หน่วยงาน เช่น หน่วยงานที่มีการใช้ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเป็นหลักในการดำเนินงานอาจจำเป็นต้องมี ผู้เชี่ยวชาญอิสระในการกำกับหรือให้ความเห็นเกี่ยวกับความเพียงพอและความเหมาะสมของการบริหาร จัดการความเสี่ยงในเรื่องความเสี่ยงทางไซเบอร์ของหัวหน้าหน่วยงานของและผู้บริหารระดับสูง เป็นต้น

การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร

การขับเคลื่อนหน่วยงานของรัฐต้องอาศัยบุคลากรที่มีศักยภาพ การบริหารทรัพยากรบุคคล เริ่มตั้งแต่การสรรหา การพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความสามารถ การส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งบุคลากรที่มี ความรู้ความสามารถ โดยบุคลากรถือว่าเป็นสินทรัพย์หลักขององค์กรที่ทำให้องค์กรประสบความสำเร็จ

การสร้างบุคลากรให้มีความรู้และทักษะในการบริหารจัดการความเสี่ยงถือเป็นส่วนหนึ่งของการ บริหารจัดการความเสี่ยง บุคลากรควรมีพฤติกรรมตระหนักถึงความเสี่ยง (Risk-aware behavior) รวมถึงพฤติกรรมที่ตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลสารสนเทศและข้อมูลการบริหารจัดการความเสี่ยง

การสร้างพฤติกรรมที่ดี (Desired behaviors) ในการส่งเสริมการบริหารจัดการความเสี่ยง ผ่านวัฒนธรรมที่ดีขององค์กรเป็นสิ่งสำคัญ การสร้างวัฒนธรรมที่สนับสนุนการบริการจัดการความเสี่ยง ประกอบด้วย

๑. การสื่อสารและการตระหนักถึงนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน
๒. การสร้างความตระหนักถึงหน้าที่ต่อองค์กรในการแจ้งข้อมูลผิดปกติ
๓. การสร้างพฤติกรรมแบ่งปันข้อมูลภายในองค์กร
๔. การสร้างพฤติกรรมตัดสินใจตามนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง
๕. การสร้างพฤติกรรมตระหนักถึงความเสี่ยงและโอกาส

การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง

หน่วยงานควรมีการกำหนดอำนาจ หน้าที่ ความรับผิดชอบในเรื่องของการบริหารจัดการ ความเสี่ยงอย่างชัดเจนและเหมาะสม ประกอบด้วย เจ้าของความเสี่ยง (Risk Owners) ซึ่งรับผิดชอบในการ ติดตามการรายงาน หรือการส่งสัญญาณความเสี่ยง ผู้รับผิดชอบในการตัดสินใจในกรณีที่ความเสี่ยงเกิดขึ้นใน ระดับที่กำหนดไว้ และผู้ที่มีหน้าที่ในการควบคุมกำกับติดตามให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงตามแผนการ บริหารจัดการความเสี่ยง

การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย

การบริหารจัดการความเสี่ยงนอกจากจะคำนึงถึงวัตถุประสงค์ขององค์กรเป็นหลักแล้ว ผู้บริหารต้องคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสียในการบริหารจัดการความเสี่ยงด้วย โดยเฉพาะความคาดหวังของ ผู้รับบริการหรือความคาดหวังของประชาชนที่มีต่อองค์กร รวมถึงผลกระทบที่มีต่อสังคม เศรษฐกิจและ สภาพแวดล้อม

การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ วัตถุประสงค์และการตัดสินใจ

การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยผู้บริหารในการกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ ขององค์กร เพื่อให้หน่วยงานมั่นใจว่ายุทธศาสตร์/กลยุทธ์ขององค์กรสอดคล้องกับพันธกิจตามกฎหมายและ หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยงาน ยุทธศาสตร์/กลยุทธ์อาจหมายถึงแผนปฏิบัติการระยะยาว แผนปฏิบัติการระยะปานกลาง หรือแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงาน

เมื่อหน่วยงานของรัฐกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์โดยสอดคล้องกับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ระดับองค์กรแล้ว การบริหารจัดการความเสี่ยงจะถูกใช้เป็นเครื่องมือในการกำหนดทางเลือกของงาน/โครงการ (งานใหม่ๆ) และการกำหนดวัตถุประสงค์ระดับการปฏิบัติงาน รวมถึงการมอบหมายความรับผิดชอบในการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร โดยอาจกำหนดเป็นส่วนหนึ่งของตัวชี้วัดผลการปฏิบัติงาน (KPI)

การใช้ข้อมูลสารสนเทศ

ในปัจจุบันข้อมูลสารสนเทศเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งในการดำเนินงานของหน่วยงาน องค์กรที่มีการบริหารจัดการข้อมูลสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานควรพิจารณาใช้ข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้ผู้บริหารสามารถตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลความเสี่ยงเป็นพื้นฐาน หน่วยงานควรกำหนดประเภทข้อมูลที่ต้องรวบรวม วิธีการรวบรวมและการวิเคราะห์ข้อมูล และบุคคลที่ควรได้รับข้อมูล

ข้อมูลความเสี่ยง ประกอบด้วย เหตุการณ์ที่เป็นผลกระทบทางลบและทางบวกต่อองค์กร สาเหตุความเสี่ยง ตัวผลักดันความเสี่ยง หรือตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ (Key Risk Indicators) ข้อมูลสารสนเทศต้องมีความถูกต้อง เชื่อถือได้ เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และทันต่อเวลา ทั้งนี้ หน่วยงานอาจพิจารณาการรวบรวม การประมวลผล หรือการวิเคราะห์ความเสี่ยงแบบอัตโนมัติเพื่อลดข้อผิดพลาดจากบุคคล (Human errors)

การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

การบริหารจัดการความเสี่ยงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ความสมบูรณ์ของระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขึ้นอยู่กับขนาด โครงสร้าง ศักยภาพขององค์กร รวมถึงการใช้ระบบสารสนเทศในการบริหารจัดการความเสี่ยง หน่วยงานอาจพิจารณาทำ Benchmarking เพื่อพัฒนาระบบบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรอย่างต่อเนื่อง หน่วยงานอาจพัฒนาระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงเริ่มต้นจากการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบ Silo พัฒนาเป็นการบริหารจัดการความเสี่ยงแบบบูรณาการ และพัฒนาต่อเนื่องโดยมีการฝังการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้าสู่กระบวนการดำเนินงานโดยปกติของดำเนินงานและการตัดสินใจบนพื้นฐานข้อมูลด้านความเสี่ยง

บทที่ ๕
กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง

๑. การวิเคราะห์องค์กร

จุดแข็ง (S : Strength)

ด้านเศรษฐกิจ

- มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่สามารถรองรับแรงงานในพื้นที่ได้
- มีพื้นที่กว้างขวางตั้งมีลักษณะที่เหมาะสม สามารถรองรับการขยายตัวของชุมชนและการลงทุนได้
- มีระบบชลประทานสามารถทำเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- มีถนนเชื่อมระหว่างจังหวัดสายหลักผ่านทำให้การคมนาคมขนส่งสะดวกรวดเร็ว

ด้านสังคม

- สภาพสังคมสงบเรียบร้อยมีการก่ออาชญากรรมน้อยเป็นสังคมที่น่าอยู่
- มีการประสานการทำงานร่วมกันระหว่างเทศบาลตำบลท่าเยี่ยมกับหมู่บ้านและหน่วยงานในพื้นที่

ด้านการศึกษา

- มีโรงเรียนสามารถรองรับนักเรียนในพื้นที่ได้อย่างเพียงพอ
- มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสามารถรองรับนักเรียนในพื้นที่ได้อย่างเพียงพอ

ด้านผังเมือง

- ยังไม่มีมีการขยายตัวของชุมชนมาก
- มีพื้นที่ที่สามารถรองรับการขยายตัวของชุมชนอีกมาก

ด้านเทคโนโลยี

- มีการใช้เทคโนโลยีด้านการสื่อสาร
- มีระบบอินเทอร์เน็ตครอบคลุมทุกพื้นที่
- มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ในการผลิตสินค้าและบริการ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- มีระบบการจัดการขยะที่ดีไม่มีปัญหาขยะล้นเมือง
- มีมลพิษน้อย
- มีพื้นที่สีเขียว/มีการปลูกต้นไม้เพิ่มทุกปี

จุดอ่อน (W : Weakness)

ด้านเศรษฐกิจ

- ผู้ประกอบการเป็นคนนอกพื้นที่
- แรงงานส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ
- การกระจายรายได้ไม่ทั่วถึง

ด้านสังคม

- มีการก่ออาชญากรรมจากประชากรแฝง
- มีการประสานการทำงานร่วมกันระหว่างเทศบาลตำบลท่าเยี่ยมกับหมู่บ้านและหน่วยงานในพื้นที่

ด้านการศึกษา

- ประชาชนยังไม่เห็นความสำคัญของการศึกษา ประชาชนจำนวนมากไม่ได้ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

ด้านผังเมือง

- ขาดการจัดการผังเมือง และการใช้ประโยชน์ในพื้นที่เหมาะสม
- ชุมชนอยู่อย่างกระจัดกระจาย ทำให้การพัฒนาทำได้ไม่ทั่วถึง
- มีพื้นที่รับผิดชอบมากทำให้ต้องใช้งบประมาณในการพัฒนามาก

ด้านเทคโนโลยี

- มีการใช้เทคโนโลยีด้านการสื่อสารในทางที่ผิด
- มีการใช้เทคโนโลยีใหม่ในการผลิตสินค้าและบริการทำให้เกิดมลพิษ

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- มีขยะมากขึ้นทำให้เสียงบประมาณในการกำจัดมากขึ้น
- มีมลพิษเพิ่มมากขึ้น
- เกิดมลภาวะจากชุมชนและโรงงานอุตสาหกรรม

โอกาส (O : Opportunity)

- มีการพัฒนาเส้นทางคมนาคมสายหลักผ่านตำบลทำให้มีโอกาสในการพัฒนามากขึ้น
- สามารถจัดเก็บรายได้เพิ่มมากขึ้นทุกปีสามารถนำมาพัฒนาท้องถิ่นได้มากขึ้น
- มีโรงงานอุตสาหกรรมขนาดใหญ่ทำให้เกิดการจ้างงาน มีธุรกิจต่อเนื่องจากโรงงานอุตสาหกรรม

ข้อจำกัด (T : Threat)

- เส้นทางคมนาคมบางแห่งยังไม่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจจึงไม่สามารถพัฒนาได้
- มีประชากรแฝงจากแรงงานในโรงงานอุตสาหกรรม อาจทำให้เกิดปัญหาหาเสพติด โรคระบาด และอาชญากรรมต่างๆ
- เส้นทางในตำบลตัดผ่านที่ลุ่มทำให้เกิดความชำรุดเสียหายได้ง่าย และเส้นทางบางสายไม่ได้อยู่ในความรับผิดชอบจึงไม่สามารถซ่อมแซมหรือพัฒนาได้
- พื้นที่บางส่วนอยู่ในที่ลุ่มขวางทางไหลของน้ำ บางส่วนอยู่ในที่ลาดชันเสี่ยงต่อการเกิดดินถล่ม ทำให้ป้องกันภัยจากธรรมชาติทำได้ยาก

๒. นโยบายการยอมรับความเสี่ยงระดับองค์กร

นโยบายการยอมรับความเสี่ยงระดับองค์กรเป็นการให้นโยบายเพื่อให้ทิศทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงภายในองค์กรโดยอาศัยผู้บริหารระดับสูงและได้รับความเห็นชอบโดยคณะกรรมการ

ผู้บริหารได้ตระหนักและยอมรับว่าการดำเนินงานขององค์กรมีความเสี่ยงที่อาจทำให้ไม่บรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายบริหาร โดยผู้บริหารทำหน้าที่บริหารจัดการความเสี่ยงอย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียมั่นใจว่าองค์กรมีการบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพื่อให้องค์กรสามารถปฏิบัติงานบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อประเทศชาติที่เป็นที่ตั้ง (Public Interest)

ผู้บริหารได้กำหนดความเสี่ยงที่ยอมรับได้ในด้านต่างๆ ดังนี้

ด้านการปฏิบัติงาน

ผู้บริหารยอมรับความเสี่ยงในระดับปานกลางในกระบวนการปฏิบัติทั่วไปขององค์กร และยอมรับความเสี่ยงระดับน้อยในการปฏิบัติงานมีผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการให้บริการของประชาชน ทั้งนี้ผู้บริหารจะยอมรับความเสี่ยงระดับสูงในการปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมและการพัฒนา

ด้านการทุจริต

ผู้บริหารปฏิเสธที่จะยอมรับความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการทุจริตทุกกรณี และมุ่งมั่นจะสร้างระบบการควบคุม ป้องกัน ตรวจสอบ เพื่อให้ผู้มีส่วนได้เสียมั่นใจในระบบธรรมาภิบาลและความซื่อตรงขององค์กร

ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ

ผู้บริหารปฏิเสธที่จะยอมรับความเสี่ยงในเรื่องของความปลอดภัยของระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลด้านการเงิน ข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความมั่นคงของประเทศ และยอมรับความเสี่ยงระดับปานกลาง สำหรับระบบสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับเรื่องทั่วไป เช่น แบบความคิดเห็นหรือการเก็บสถิติทั่วไป หน่วยงานยอมรับความเสี่ยงระดับน้อยสำหรับประสิทธิภาพของระบบสารสนเทศในการให้บริการประชาชน

ด้านภาพลักษณ์ขององค์กร

ภาพลักษณ์และความน่าเชื่อถือขององค์กรเป็นปัจจัยที่สำคัญในการปฏิบัติงานขององค์กรให้เป็นที่ยอมรับของประชาชนผู้เสียภาษีซึ่งเป็นผู้มีส่วนได้เสียหลักขององค์กร ผู้บริหารยอมรับความเสี่ยงระดับน้อยเกี่ยวกับความเชื่อถือและภาพลักษณ์ขององค์กร อย่างไรก็ตามผู้บริหารให้ความสำคัญกับภาพลักษณ์ที่สะท้อนประสิทธิภาพการดำเนินงานที่แท้จริงโดยไม่มีการบิดเบือน เพื่อให้ภาพลักษณ์และความเชื่อถือเกิดจากการปฏิบัติงานขององค์กรและความไว้วางใจของผู้มีส่วนได้เสียโดยเนื้อแท้

๓. ประเภทความเสี่ยง

๑. ความเสี่ยงด้านกลยุทธ์ (Strategic Risk : S) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการกำหนดแผนกลยุทธ์ และแผนดำเนินงาน ที่นำไปปฏิบัติไม่เหมาะสม อันส่งผลกระทบต่อการบรรลุวิสัยทัศน์ พันธกิจและยุทธศาสตร์ขององค์กร

๒. ความเสี่ยงด้านการดำเนินงาน (Operational Risk : O) หมายถึง ความเสี่ยงที่จะเกิดจากการปฏิบัติงานทุกๆ ขั้นตอน อันเนื่องมาจากขาดการกำกับดูแลหรือควบคุมภายในที่ดี โดยครอบคลุมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการ/อุปกรณ์/เทคโนโลยีสารสนเทศ/บุคลากรในการปฏิบัติงาน และความปลอดภัยของทรัพย์สิน

๓. ความเสี่ยงด้านการเงิน (Financial Risk : F) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการควบคุมทางการเงิน และผลกระทบทางการเงินขององค์กร เช่น การเบิกจ่ายงบประมาณไม่เป็นไปตามแผน งบประมาณถูกตัด งบประมาณที่ได้รับไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ของภารกิจที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้การจัดสรรงบประมาณไม่พอเพียง เป็นต้น

๔. ความเสี่ยงด้านปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ (Compliance Risk : C) หมายถึง ความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับกฎหมาย/กฎระเบียบ ซึ่งอาจจะเกิดจากการไม่สามารถปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องได้ หรือกฎหมาย/กฎระเบียบที่มีอยู่นั้นไม่เหมาะสมหรือเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงาน

๔. การระบุความเสี่ยง

รหัสความเสี่ยง : ๑

ชื่อความเสี่ยง : ความเสี่ยงงานควบคุมงานก่อสร้างบุคลากรไม่เพียงพอ

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง

- บุคลากรผู้ปฏิบัติงานด้านการควบคุมงานก่อสร้างมีไม่เพียงพอต่อปริมาณงานก่อสร้าง

ผลกระทบ - ด้านการดำเนินงาน

รหัสความเสี่ยง : ๒

ชื่อความเสี่ยง : ความเสี่ยงการบันทึกข้อมูลผู้อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีไม่ครบถ้วน

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง

- เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบยังบันทึกข้อมูลผู้อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีไม่ครบถ้วน

- ผลกระทบ - ด้านการดำเนินงาน
- ด้านการดำเนินงาน

รหัสความเสี่ยง : ๓

ชื่อความเสี่ยง : ความเสี่ยงอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนไม่เพียงพอ

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง

- ประชาชนที่ผ่านการฝึกอบรมเพื่อเป็นอาสาสมัครในพื้นที่ไม่เพียงพอกับสภาพของพื้นที่

- ผลกระทบ - ด้านการดำเนินงาน

รหัสความเสี่ยง : ๔

ชื่อความเสี่ยง : ความเสี่ยงการจัดกิจกรรม/โครงการของเทศบาลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid - 19

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง

- การจัดกิจกรรมมีกลุ่มเป้าหมายจำนวนมาก ทำให้เกิดความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาด บางโครงการ/กิจกรรมจึงจำเป็นต้องงดการจัดกิจกรรม/โครงการ

- ผลกระทบ - ด้านการดำเนินงาน

รหัสความเสี่ยง : ๕

ชื่อความเสี่ยง : ความเสี่ยงการจัดหาพัสดุมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย

สาเหตุ/ตัวผลักดันความเสี่ยง

- มีการเปลี่ยนแปลงหนังสือสั่งการ ระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดหาพัสดุบ่อย ทำให้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานเกิดความสับสนในการปฏิบัติหน้าที่

- ผลกระทบ - ด้านปฏิบัติตามกฎหมาย/กฎระเบียบ

๕. การประเมินความเสี่ยง

๕.๑ เกณฑ์การประเมินความเสี่ยง

ด้านผลกระทบ

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์
๕	สูงมาก	มีผลกระทบในการปฏิบัติงานหรือวัตถุประสงค์ประสงค์เป็นอย่างยิ่ง
๔	สูง	มีผลกระทบในการปฏิบัติงานหรือวัตถุประสงค์ค่อนข้างรุนแรง
๓	ปานกลาง	มีผลกระทบในการปฏิบัติงานหรือวัตถุประสงค์พอสมควร
๒	ต่ำ	มีผลกระทบในการปฏิบัติงานหรือวัตถุประสงค์อยู่บ้าง
๑	ต่ำมาก	มีผลกระทบในการปฏิบัติงานหรือวัตถุประสงค์เพียงเล็กน้อย

ด้านโอกาส

คะแนน	ความหมาย	เกณฑ์
๕	สูงมาก	มีโอกาสเกิดขึ้นเป็นประจำ (มากกว่า ๘๐%)
๔	สูง	มีโอกาสเกิดขึ้นค่อนข้างสูงหรือบ่อยครั้ง (๖๑ - ๘๐%)
๓	ปานกลาง	โอกาสเกิดบางครั้ง (๔๑ - ๖๐%)
๒	น้อย	มีโอกาสเกิดขึ้นนานๆ ครั้ง (๒๑ - ๔๐%)
๑	น้อยมาก	ไม่มีโอกาสที่จะเกิดขึ้นหรือมีเพียงเล็กน้อย (น้อยกว่า ๒๐%)

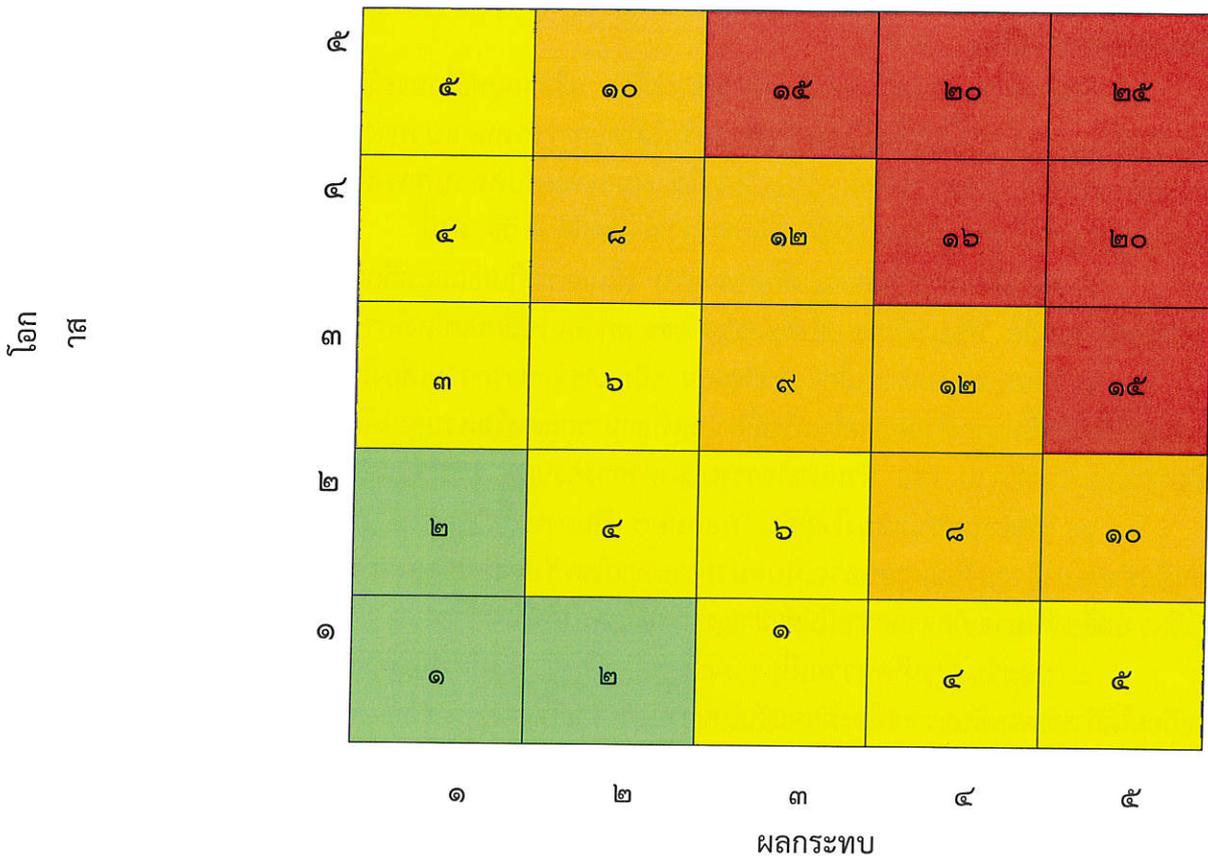
๕.๑ การให้คะแนนความเสี่ยง

รหัส	ชื่อความเสี่ยง	โอกาส	ผลกระทบ	ระดับความเสี่ยง
๑	ความเสี่ยงงานควบคุมงานก่อสร้างบุคลากรไม่เพียงพอ	๔	๓	๑๒
๒	ความเสี่ยงการบันทึกข้อมูลผู้อยู่ในข่ายต้องเสียภาษีไม่ครบถ้วน	๔	๓	๑๒
๓	ความเสี่ยงอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนไม่เพียงพอ	๓	๓	๙
๔	ความเสี่ยงการจัดกิจกรรม/โครงการของเทศบาลในสถานการณ์การแพร่ระบาดของ Covid - ๑๙	๓	๒	๖
๕	ความเสี่ยงการจัดหาพัสดุมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบบ่อย	๔	๓	๑๒

๕.๒ การจัดลำดับความเสี่ยง

(๑) การจัดลำดับความเสี่ยงโดยพิจารณาโอกาสและผลกระทบ

การจัดลำดับความเสี่ยงโดยพิจารณาจากโอกาสและผลกระทบ เพื่อจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง ความเสี่ยงที่มีผลกระทบสูงและโอกาสสูงเป็นความเสี่ยงที่หน่วยงานต้องพิจารณาให้ความสำคัญมากกว่าความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่ำและโอกาสต่ำ การจัดลำดับความเสี่ยงอาจใช้แผนภาพ Heat map เป็นเกณฑ์ในการจัดลำดับความเสี่ยง

(๒) เมื่อพิจารณาโอกาสความถี่ที่จะเกิดเหตุการณ์ความเสี่ยง (Likelihood) และความรุนแรงของผลกระทบ (Impact) ของแต่ละปัจจัยเสี่ยงแล้วให้นำผลที่ได้มาพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยง และผลกระทบของความเสี่ยงว่าก่อให้เกิดระดับของความเสี่ยง (Degree of Risk) ในระดับใด

ระดับความเสี่ยง = โอกาส x ผลกระทบ (Likelihood X Impact) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไว้ ๔ ระดับ ได้แก่ ระดับสูงมาก สูง ปานกลาง และต่ำ สามารถแสดงเป็นแผนภูมิความเสี่ยง (Degree of Risk) ดังนี้

ระดับความเสี่ยง	ระดับความเสี่ยง (โอกาส x ผลกระทบ)	คำอธิบาย
สูงมาก	๑๕-๒๕	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ จำเป็นต้องเร่งจัดการความเสี่ยงให้ลดลงโดยมีมาตรการลดความเสี่ยง ประเมินซ้ำหรือถ่ายโอนความเสี่ยง
สูง	๑๐-๑๔	อยู่ในระดับที่ไม่สามารถยอมรับได้ ต้องจัดการความเสี่ยงโดยมีมาตรการลดหรือกำจัดความเสี่ยง
ปานกลาง	๔-๙	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้แต่ยังต้องควบคุมโดยต้องมีมาตรการควบคุมความเสี่ยง
ต่ำ	๑-๓	อยู่ในระดับที่ยอมรับได้ แต่ยังต้องควบคุมหรือป้องกันไม่ให้เกิดความเสี่ยง

๖. การตอบสนองความเสี่ยง

เป็นการกำหนดแนวทางตอบสนองความเสี่ยง หรือกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงมุ่งเน้นให้องค์กรสามารถบริหารความเสี่ยงให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้โดยการกำหนดแนวทางการตอบสนองความเสี่ยงสามารถทำได้หลายวิธี และสามารถปรับเปลี่ยนให้เหมาะสมกับสถานการณ์ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของผู้รับผิดชอบแผนงาน/โครงการ โดยแบ่งวิธีการจัดการความเสี่ยงได้ ๔ วิธี ดังนี้

๑. หลีกเลี่ยงการเกิดความเสี่ยง (Avoid) เป็นการปฏิเสธและหลีกเลี่ยงโอกาสที่จะเกิดความเสี่ยงโดยการหยุด ยกเลิก หรือเปลี่ยนแปลงกิจกรรม เช่น ยกเลิก/เปลี่ยนแปลงโครงการ เป็นต้น

๒. ลด/ควบคุมความเสี่ยง (Mitigate) เป็นการจัดการความเสี่ยงในกรณีที่หน่วยงานเห็นว่าความเสี่ยงเหล่านั้นเกิดขึ้นจากปัจจัยภายในหรือมีสาเหตุที่สามารถลดหรือควบคุมได้ด้วยวิธีการควบคุมภายในหรือปรับปรุงระบบการทำงาน เช่น กำหนดกิจกรรม/มาตรการควบคุม การจัดอบรมให้กับบุคลากร เป็นต้น

๓. ถ่ายโอนความเสี่ยงให้ผู้อื่น (Transfer) เป็นการถ่ายโอนงาน โครงการ หรือกิจกรรมให้หน่วยงานอื่นช่วยแบ่งความรับผิดชอบอาจเป็นหน่วยงานภายในหรือภายนอกองค์กร เช่น การจ้างที่ปรึกษาในกรณีที่มีความเสี่ยงซึ่งอาจเกิดจากความไม่ชำนาญงานของบุคลากรในหน่วยงาน เป็นต้น

๔. ยอมรับการเกิดความเสี่ยง (Accept) เป็นความเสี่ยงที่องค์กรยอมรับได้ ซึ่งเทศบาลตำบลท่าเยี่ยมได้กำหนดระดับความเสี่ยงที่ยอมรับได้ขององค์กรอยู่ในระดับต่ำตามแผนภูมิความเสี่ยง (Degree of Risk)

เมื่อเลือกแนวทางในการตอบสนองความเสี่ยง หรือกลยุทธ์ในการจัดการความเสี่ยงแล้วจากนั้นดำเนินการกำหนดวิธีการสำหรับจัดการความเสี่ยงเพื่อจัดการและควบคุมความเสี่ยง

๗. การติดตามและทบทวน

ภายหลังจากจัดทำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงและมีการดำเนินงานตามแผนแล้วให้ผู้แทนคณะทำงานฯ แต่ละสำนัก/กอง ประสานงานภายในสำนัก/กอง ของตนเพื่อดำเนินการตามกิจกรรม/มาตรการที่ระบุในแผนบริหารจัดการความเสี่ยง และจะต้องมีการรายงานและติดตามผลเป็นระยะ เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าได้มีการดำเนินงานอย่างถูกต้องเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยเป้าหมายในการติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยง คือ ติดตามผลการจัดการความเสี่ยงที่ได้มีการดำเนินการไปแล้วว่าบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงหรือไม่ ระดับของความเสี่ยงภายหลังจากการดำเนินการจัดการความเสี่ยงตามกิจกรรม/มาตรการลดลงหรือไม่ โดยหน่วยงานต้องสอบถามดูว่าวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ได้มีประสิทธิภาพให้ดำเนินการต่อไป หรือวิธีการบริหารจัดการความเสี่ยงใดควรปรับเปลี่ยน หรือมีความเสี่ยงใดที่เกิดขึ้นใหม่และจะต้องนำมาบริหารจัดการความเสี่ยงต่อไป

สำหรับปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ เทศบาลตำบลท่าเยี่ยมได้กำหนดกรอบระยะเวลาการติดตามประเมินผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงในรูปแบบการติดตามเป็นรายครั้ง (Separate Monitoring) อย่างน้อย ๑ ครั้ง ดังนั้น จึงกำหนดให้ผู้แทนคณะทำงานฯ ซึ่งเป็นผู้รับผิดชอบตามแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงรายงานผลการดำเนินงานตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ตามรอบระยะเวลาที่กำหนด ฝ่ายเลขานุการฯ จะต้องรายงานผลการดำเนินการตามแผนบริหารจัดการความเสี่ยงที่ สำนัก/กอง รับผิดชอบในการดำเนินการตามมาตรการที่ระบุในแผนปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผนบริหารความเสี่ยงเสนอผู้บริหารเพื่อพิจารณาผลการบริหารจัดการความเสี่ยงต่อไป

๘. การสื่อสารและการรายงาน

การสื่อสารเพื่อการบริหารจัดการความเสี่ยงภายในองค์กรที่มีประสิทธิภาพจะช่วยป้องกันความเสี่ยงไม่ให้เกิดขึ้น หรือลดความรุนแรงของความเสี่ยงต่างๆ ลงได้ ปัจจัยสำคัญคือ ผู้บริหารต้องมีส่วนสำคัญในการผลักดันให้เกิดการบริหารจัดการความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กร รวมทั้งบุคลากรของเทศบาลตำบลท่าเยี่ยมจะต้องมีส่วนร่วมในการนำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงไปเป็นกรอบแนวทางในการจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน นอกจากนี้ ช่องทางการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้บุคลากรสามารถสื่อสารข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงทั้งในหน่วยงาน ระหว่างหน่วยงานและกระบวนการทำงานต่างๆ ได้เป็นอย่างดี เพื่อให้เกิดการผลักดันการนำแผนบริหารจัดการความเสี่ยงไปสู่การปฏิบัติอย่างมีประสิทธิภาพ เทศบาลตำบลท่าเยี่ยมจึงกำหนดแนวทางการสื่อสารเพื่อบริหารความเสี่ยงทั่วทั้งองค์กรในแต่ละปี โดยมีแนวทาง/ช่องทางการดำเนินการ ดังนี้

ลำดับ	แนวทาง/ช่องทาง	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
๑	แจ้งเวียนแผนบริหารจัดการความเสี่ยง	ภายใน ๑๕ วันหลังจากแผน ได้รับความเห็นชอบ	ฝ่ายเลขานุการ/ คณะทำงาน
๒	เผยแพร่แผนบริหารจัดการความเสี่ยงลง เว็บไซต์ของเทศบาลตำบลท่าเยี่ยม	ภายใน ๑๕ วันหลังจากแผน ฯได้รับความเห็นชอบ	ฝ่ายเลขานุการ/ คณะทำงาน
๓	ผู้แทน คณะทำงานฯ ผลักดันให้ ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงมี ประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น	ภายหลังจากที่แผนฯ ได้รับความ เห็นชอบ	ผู้แทนคณะทำงาน แต่ละสำนัก/กอง

ลำดับ	แนวทาง/ช่องทาง	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
๔	ติดตาม/รายงานผลเป็นรายครั้ง	ภายใน ๓๐ วันหลังสิ้นปีงบประมาณ	ผู้แทนคณะทำงานแต่ละสำนัก/กอง
๕	สรุปรายงานประเมินผลประจำปีเพื่อนำเสนอผู้บริหารพิจารณาแนวทางในการดำเนินการในปีถัดไป	ภายในวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๕	ฝ่ายเลขานุการคณะทำงาน

บทที่ ๒

แผนการบริหารจัดการความเสี่ยง

รหัสความเสี่ยง	ชื่อความเสี่ยง	ระดับผลกระทบ	เจ้าของความเสี่ยง	วิธีจัดการความเสี่ยง	ตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ	วิธีการติดตามและการรายงาน
๑	ความเสี่ยงการควบคุมงานก่อสร้างบุคลากรไม่เพียงพอ	๑๒ สูง	กองช่าง	<p>๑. จัดหาบุคลากรตำแหน่งนายช่างโยธามาปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับงานโยธาเพิ่มเติม</p> <p>๒. ส่งเสริมให้บุคลากรที่มีอยู่เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน</p> <p>๓. กำชับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้ดำเนินการอย่างรอบคอบ รับผิดชอบ และเป็นระบบ โดยจัดลำดับก่อนหลังในการปฏิบัติหน้าที่ให้ครอบคลุมทั่วถึงทุกงาน</p>	<p>๑. บุคลากรได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่ควบคุมงานก่อสร้างพร้อมกันไม่เกิน ๓ โครงการ</p> <p>๒. ความถูกต้องในการควบคุมงานเป็นไปตามรูปแบบรายการงานก่อสร้าง</p>	<p>๑. คณะกรรมการตรวจรับงานจ้างก่อสร้างเป็นไปอย่างถูกต้องตามรูปแบบรายการสามารถเบิกจ่ายให้กับผู้รับจ้างได้</p> <p>๒. ผู้อำนวยการกองช่างดำเนินการตรวจสอบงานจ้างก่อสร้างและรายงานควบคุมงานก่อสร้าง และรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ</p>

รหัส ความเสียหาย	ชื่อความเสียหาย	ระดับผลกระทบ	เจ้าของความเสียหาย	วิธีจัดการความเสียหาย	ตัวชี้วัดความเสียหายที่สำคัญ	วิธีการติดตามและการ รายงาน
๒	ความเสียหายการบันทึกข้อมูล ผู้อยู่ในข่ายต้องเสียหายที่ไม่ ครบถ้วน	๑๒ สูง	กองคลัง	๑. กำชับให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ เร่งบันทึกข้อมูลผู้เสียหายต้องเสีย ภาษีให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ตลอดจน แก้ไขปรับปรุงข้อมูลผู้เสียหาย ต้องเสียหายให้ให้เป็นปัจจุบันอยู่ เสมอ เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลใน การจัดเก็บรายได้อื่น ตรวจสอบ ติดตาม เฝ้าระวังจัดเก็บรายได้อื่นให้ ครบถ้วน ถูกต้องและเป็นธรรมต่อ เจ้าของทรัพย์สิน ทำให้การจัดเก็บ รายได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ๒. จัดหาเจ้าหน้าที่มาช่วยในการ บันทึกข้อมูลเพิ่มเติม	๑. จัดเก็บภาษีได้อย่างมี ประสิทธิภาพ ๒. จำนวนลูกหนี้ลดลง	รายงาน ๑. ข้อมูลผู้อยู่ในข่ายต้อง เสียหายขึ้นบันทึกครบถ้วน ๒. ข้อมูลการจัดเก็บรายได้อื่น ของปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ๓. ข้อมูลลูกหนี้ของ ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ ๔. ผู้อำนวยการกองคลัง ตรวจสอบการบันทึกข้อมูล และรายงานให้ ผู้บังคับบัญชาทราบต่อไป

รหัสความเสี่ยง	ชื่อความเสี่ยง	ระดับผลกระทบ	เจ้าของความเสี่ยง	วิธีจัดการความเสี่ยง	ตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ	วิธีการติดตามและการรายงาน
๓	ความเสี่ยงอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนไม่เพียงพอ	๙ ปานกลาง	สำนักปลัดเทศบาล	รับสมัครอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนเพิ่มขึ้นให้เพียงพอกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในพื้นที่	๑. สามารถระงับสาธารณภัยได้อย่างรวดเร็ว ๒. มีความพร้อมในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยตลอดเวลา	๑. รายงานการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๒. หัวหน้าสำนักปลัดเทศบาลตรวจสอบและรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบ
๔	ความเสี่ยงการจัดหาพัสดุมีการเปลี่ยนแปลงระเบียบบ่อย	๑๒ สูง	กองคลัง	๑. ส่งเสริมให้บุคลากรที่มีอยู่เข้ารับการฝึกอบรมในหลักสูตรที่เกี่ยวข้องเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานเกี่ยวกับการจัดหาพัสดุ #. กำชับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานให้ดำเนินการอย่างรอบคอบ รัดกุม และเป็นระบบ โดยจัดลำดับก่อนหลังในการปฏิบัติหน้าที่ที่ครอบคลุมทั่วถึงทุกงาน	๑. ความถูกต้องในการจัดหาพัสดุ ๒. ไม่ถูกพักทั้งจากหน่วยงานตรวจสอบ	ผู้อำนวยการกองคลัง ดำเนินการกำกับดูแลตรวจสอบการปฏิบัติงานจัดหาพัสดุอย่างใกล้ชิดและรายงานผู้บังคับบัญชาตามลำดับ

รหัส ความเสี่ยง	ชื่อความเสี่ยง	ระดับผลกระทบ	เจ้าของความเสี่ยง	วิธีจัดการความเสี่ยง	ตัวชี้วัดความเสี่ยงที่สำคัญ	วิธีการติดตามและการ รายงาน
๕	ความเสี่ยงการจัดการจัดกิจกรรม/ โครงการของเทศบาลใน สถานการณ์การแพร่ระบาดของ ของ Covid - 19	๒ ปานกลาง	สำนักปลัดเทศบาล	<p>๑. ลดจำนวนกลุ่มเป้าหมายในการจัดกิจกรรม/โครงการให้เหมาะสมกับขนาดของพื้นที่และสามารถเว้นระยะห่างในการเข้าร่วมกิจกรรม/โครงการได้</p> <p>๒. ในการจัดกิจกรรม/โครงการมีมาตรการในการป้องกันการแพร่ระบาดของรับและถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด</p> <p>๓. ประสานขอความร่วมมือของสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมในการช่วยตรวจสอบการดำเนินการตามมาตรการต่างๆ</p>	<p>๑. จำนวนกิจกรรม/โครงการที่สามารถดำเนินการตามแผนดำเนินงานได้</p> <p>๒. ความพอใจของกลุ่มเป้าหมายที่เข้าร่วมกิจกรรม/โครงการ</p>	<p>๑. ข้อมูลรายงานผลแผนดำเนินงานประจำปี</p> <p>๒. กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมตรวจสอบการจัดกิจกรรม/โครงการให้เป็นไปตามมาตรการและรายงานให้ผู้บังคับบัญชาทราบต่อไป</p>

